

راهبردی برای خروج از انحصار روسیه و انگلیس

۲۰ فروردین ۱۴۰۵ ساعت ۲:۳۶

امیرکبیر با درک اهمیت تنوع‌بخشی به روابط خارجی ایران، تلاش کرد تا با ایجاد سفارت‌خانه‌ها و گسترش مناسبات با کشورهای چون آمریکا، پروس و اتریش، از انحصار ارتباط با روسیه و انگلیس رهایی یابد و منافع ملی را تأمین کند.

یکی از محورهای سیاست خارجی امیرکبیر گسترش روابط دیپلماتیک با کشورهای خارجی بود. وی علاوه بر ایجاد سفارت‌خانه‌ها، به گسترش روابط اقتصادی و سیاسی با دیگر کشورها نیز دست زد تا از این طریق از محاصره ارتباط سیاسی با دو کشور روسیه و انگلیس نیز رهایی یابد:

«امیرکبیر نیز غافل از این امر نبود که می‌بایست روابط خارجی ایران را از دایره انحصار مناسبات با روس و انگلیس خارج سازد و با دیگر کشورهای مغرب زمین توسعه دهد از این رو ایجاد و برقراری روابط سیاسی با ممالک متحد آمریکا و پروس و اتریش... را اندیشید. بدین صورت امیرکبیر سیاست خارجی خود را متوجه تقویت روابط با کشورهای دوست و خنثی کردن نیروهای بالقوه متخاصم نمود و ضمن ارتباط با بیگانگان، پایه و اساس آن را بر اساس دوستی متقابل و سیاست خارجی امیرکبیر اصول شرافت و حقوق مشترک قرارداد و سعی کرد تا با انجام مذاکرات سیاسی دوستان و متحدانی برای خود دست و پا کند. این روابط دوستی و اتحاد غالباً زمینه خود را در وجود منافع مشترک پیدا می‌کند...»

منبع: علیرضا کاوه جبلی، سیاست خارجی امیرکبیر، تهران، انتشارات جويا، ۱۳۷۱، صص ۱۳۱-۱۳۲

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۵۰۲۷۱/راهبردی-خروج-انحصار-روسیه-انگلیس>